

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

คณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ, สำนักงาน. จำนวนผู้ป่วย-ตาย เนื่องจากอุบัติเหตุจากโรงพยาบาลทั่วประเทศ พ.ศ.2534-2537. (อัดสำเนา)

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544). กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2539.

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) (ฉบับร่าง). กรุงเทพมหานคร : ทงก.เม็คทราฟพรินติ้ง, ม.ป.ป.

ชวรัตน์ เชิดชัย. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการสื่อสารมวลชน. กรุงเทพมหานคร : บพิธการพิมพ์, 2527.

ตำรวจ, กรม. สถิติคดีจราจรทางบกที่ราชอาณาจักรประจำปี พ.ศ.2531-2538. (อัดสำเนา)

แท้จริง ศิริพานิช, นพ. และนางนุช ดันดิธรรม. สถานการณ์ปัญหาอุบัติเหตุยานยนต์ในประเทศไทย.

อ้างอิงใน นิตยสารคู่สร้างคู่สม ฉบับที่ 278 (กรกฎาคม บัณฑิตหลัง 2539) : 33.

เสียวศรี วิวิธศิริ. จิตวิทยาการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2527.

นิยะดา ชุลหวงศ์ และนิพนาท โอฟารวรวุฒิ. พฤติกรรมศาสตร์ทางธุรกิจ. กรุงเทพมหานคร : บางกอกการพิมพ์, 2520.

ปกิจ พรหมายน. ความรู้และการปฏิบัติตนในการป้องกันอุบัติเหตุจากจากรถของผู้ขับขี่รถยนต์ส่วนบุคคลในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สิ่งแวดล้อม) มหาวิทยาลัยมหิดล, 2531.

ปรมะ สตะเวทิน, รศ.ดร. การสื่อสารมวลชน : กระบวนการและทฤษฎี. พิมพ์ครั้งที่ 1.

กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์, 2539.

ปรมะ สตะเวทิน, รศ.ดร. หลักนิเทศศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์, 2538.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทัศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2520.

พีชปี เขยจรรยา, รศ. เมตตา วิวัฒนาบุญถ, รศ. และฉัตรนันทน์ อนุวัชศิริวงศ์, รศ. แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : บริษัทเผลดโล่การพิมพ์ (1988) จำกัด, 2538.

- เพ็ญจันทร์ สุทธิเชษฐกุล. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อ ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมในการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ : ศึกษาเฉพาะกรณีข้าราชการกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาวารสารศาสตรมหาบัณฑิต (สื่อสารมวลชน) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534.
- ไพบุลย์ สุริยะวงศ์ไพศาล, นพ. สถานการณ์อุบัติเหตุ เอกสารเผยแพร่ข้อมูลทางการแพทย์และสาธารณสุข, ฉบับที่ 2 ตอนที่ 1. นนทบุรี : สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข, ม.ป.ป. (อัครสำเนา) พยอม วงศ์สารศรี. จิตวิทยาการศึกษา, กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สารเศรษฐ, 2526.
- บุล เป็ญจรงค์กิจ, ดร. การวิเคราะห์ผู้รับสาร, ม.ป.ท., 2534.
- ราชกิจจานุเบกษา, สำนักงาน. ราชกิจจานุเบกษา 112 ฉบับกฤษฎีกา (6 ตุลาคม 2538) : 1-2.
(อัครสำเนา)
- โรงพยาบาลตำรวจ. สถิติการตรวจรักษาผู้ป่วยประจำปี 2538. (อัครสำเนา)
- วิศรา วราลักษณ์. การเปิดรับข่าวสารความรู้เรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติดจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- วิจิตร บุญยะไพฑูริ, ศ.นพ. การวิเคราะห์อุบัติเหตุบนถนนทางการแพทย์ในประเทศไทย. สารศิริราช, ฉบับที่ 38 (มิถุนายน 2529) : 435-439.
- วิจิตร บุญยะไพฑูริ, ศ.นพ. บุญตา โทธิพันธุ์ราช และอภิสิทธิ์ เจริญรอย. อุบัติเหตุจากการจราจร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : ทจก.โอเคียสแควร์, ม.ป.ป.
- วิชัย เอกพลากร และคณะ. รายงานการศึกษาอัตราการใช้เข็มฉีดยาของผู้ใช้เข็มฉีดยาชนิดใน 4 จังหวัด, ประเทศไทย พ.ศ.2539. ม.ป.ท., ม.ป.ป.
- วิเชียร เกตุสิงห์, ดร. การวิจัยเชิงปฏิบัติ, กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2534.
- วิฑูร แสงสิงแก้ว, นพ. "เป็ล ทีโบน" ตายไม่แก่ยาวเข็มฉีดยาชนิด. ไทยรัฐ (20 มกราคม 2539) : 11.
- วิจิตา สุวิฑูร. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ และพฤติกรรมการลงทุนกับพฤติกรรมกาเปิดรับข้อมูลข่าวสาร และการให้ความสำคัญในเรื่ององค์ประกอบทางการสื่อสารของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- วิลาสิณี วงศ์ประเสริฐ. การยอมรับการใช้หมวกนิรภัยของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต (สิ่งแวดล้อม) มหาวิทยาลัยมหิดล, 2529.
- วิระ เกศะวัช. การยอมรับการใช้เข็มฉีดยาชนิดของผู้ใช้เข็มฉีดยาชนิดในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต (สิ่งแวดล้อม) มหาวิทยาลัยมหิดล, 2535.

- สงครามชัย สีสองดี. มาตรการทางกฎหมายต่อการบังคับใช้เข็มขัดนิรภัยตามทัศนะของผู้ขับขี่รถยนต์ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สาธารณสุขศาสตร์) มหาวิทยาลัยมหิดล, 2536.
- สาธารณสุข, กระทรวง กรมการแพทย์, สถิติอุบัติเหตุในประเทศไทย 2536. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อิริรินทร์สาส์น, ม.ป.ป.
- สาธารณสุข, กระทรวง. โครงการแก้ปัญหาอุบัติเหตุคมนาคม ปีงบประมาณ พ.ศ.2537 ถึง พ.ศ.2539. ม.ป.ท., ม.ป.ป.
- สาธารณสุข, กระทรวง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, สถิติสาธารณสุข พ.ศ.2536. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2538.
- สาธารณสุข, กระทรวง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, สถิติสาธารณสุข พ.ศ.2537. ม.ป.ท., ม.ป.ป.
- สาธารณสุข, กระทรวง สำนักงานนโยบายและแผนสาธารณสุข. สรุปสถิติสาธารณสุขที่สำคัญ พ.ศ.2537-2538. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, ม.ป.ป.
- สุภัค รพีพันธ์. ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและความรู้ กับการใช้เข็มขัดนิรภัยของผู้ขับขี่รถยนต์ในเขตกรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาอุตสาหกรรม) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2537.
- สุพงษ์ ไสชนะเสถียร, ดร. การสื่อสารกับสังคม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- สุรีย์ จันทร์โมลี. การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคน. วารสารสุขภาพศึกษา 6 (ตุลาคม-ธันวาคม 2526) : 37-47.
- สุวรรณณี โพธิศรี. การเปิดรับสื่อ ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์ของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- เสถียร เขยประทับ. การสื่อสารและการพัฒนา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ม.ป.ป.
- เสถียร เขยประทับ. การสื่อสารนวัตกรม. เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อสารเพื่อการพัฒนา หน่วยที่ 1-8. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2537.
- เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์, ศ.ดร. และคณะ. เข็มขัดนิรภัย : ความเชื่อ ทัศนคติ และการใช้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : หจก.โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2537.
- หัวปิงปอง. เลี้ยวขวา...หน้า 11 สมนทนาจรจร. ไทยรัฐ (20 มิถุนายน 2539) : 11

- อดิศักดิ์ น้อยประเสริฐ, รตอ. ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมและอาจารย์คณะนิติศาสตร์ ต่อการจัดตั้งศาลจรรยาบรรณในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (อาชญาวิทยาและงานยุติธรรม) มหาวิทยาลัยมหิดล, 2531.
- อรรรรณ ปิณฑโรวาท, รศ.ดร. การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ฟ้าธงกรรมมหาวิทยาลัย, 2537.

ภาษาอังกฤษ

- Adams, James R. Media Planning. Oxford : Aden Press, 1971.
- Allport, Gordon W. A Handbook of Social Psychology. Worcester : Clark University Press, 1935.
- Atkin, Charles K. New Model for Mass Communication Research. New York : The Free Press, 1973.
- Bettinghaus, Erwin P. Persuasive Communication. New York : Holt, Rinehart and Winston, 1968.
- Bloom, Benjamin S. Taxonomy of Educational Objectives (Cognitive Domain). New York : David McKay, 1967.
- Castillo, Gelia T. Beyond Manila : Philippines Rural Problems in Perspective. University of the Philippines at Los Banos College, Laguna, Philippines, 1979. (Mimeographed)
- Cherry, Colin. On Human Communication A Review, A Survey and a Criticism. 3rd ed. The United States of America : The Massachusetts Institute of Technology, 1978.
- De Fleur, Melvin L. Theories of Mass Communication. New York : David McKay Company, 1966.
- Euro Reports and Studies 40. Seat Belts and Others Devices to Reduce Injuries from Traffic Accidents. Copenhagen, 1981.
- Festinger quoted in Read Hadley. Communication : Method for All Media. Urbana : University of Illinois Press, 1972.
- Good, Carter V. Dictionary of Education. New York : Mc Graw-Hill Book Company, 1973.
- Jersild, Arthur T., Child Development. New York : Printice-Hall, 1947.

- Katz, Elihu and Paul F. Lazarsfeld. Personal Influence : The Part Played by People in the Flow of Communication. Glencoe, Illinois : The Free Press, 1955.
- Klapper, Joseph T. The Effects of Mass Communication. New York : The Free Press, 1960.
- Lasswell, Harold D. The Structure and Function of Communication in Society, 1948.
- McCombs, Maxwell E. and Becker, Lee B. Using Mass Communication Theory. New Jersey : Prince-hall, 1979.
- McCombs, Maxwell E. and Mullins, L. E. "Consequences of Education : Media Exposure, Political Interest and Information Seeking Orientations", Mass Communication Review, 1973.
- Meredith, Patrick. Learning, Remembering and Knowing. London : The English Universities Press, 1961.
- Munn, Norman L. Introduction to Psychology. Boston : Houghton Mifflin Company, 1971.
- National Research Council and the Institute of Medicine, Commission on Life Sciences, Committee on Trauma Research. Injury in America : A Continuing Public Health Problem. Washington, D.C. : National Academy Press, 1985.
- Newcomb, T.M. Social Psychology. New York : Dryden Press, 1954.
- Rogers, Everett M. "Communication Channels". Handbook of Communication. Chicago : Rand Mc. Nelly, 1978.
- Rogers, Everett M. Diffusion of Innovations. 3rd ed. New York : The Free Press, 1983.
- Rogers, Everett M. Where Are We in Understanding the Diffusion of Innovations? in Wilbur Schramm and Daniel Lerner, pp 208-9. Communication and Change : The Last Ten Years-and The Next. Honolulu : The University Press of Hawaii, 1978.
- Rogers, Everett M. with Floyd F. Shoemaker. Communication of Innovations : A Cross-cultural Approach. New York : The Free Press, 1971.
- Schramm, Wilbur. Men, Messages and Media : A Look at Mass Communication. New York : Harper and Row Publisher, 1973.
- Wright, Charles R. Mass Communication : A Sociological Perspective. New York : Random House, 1959.

Zimbardo, Philip G. and Leippe Michael R. The Psychology of Attitude Change and Social Influence. New York : McGraw-Hill, 1991.

Zimbardo, Philip G. et al. Influencing Attitude and Changing Behavior. London : Addison-Wesley Publishing Company, 1977.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

ความรู้เรื่องเข็มชัศนิรภัย

ตารางที่ 83 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนที่ตอบถูกและตอบผิดหรือ
ไม่ทราบ ในส่วนของความรู้เรื่องเข็มชัศนิรภัย

ข้อความ	ตอบถูก		ตอบผิด		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เข็มชัศนิรภัย คือชุดอุปกรณ์ที่ใช้ลดความรุนแรงจากอันตรายเนื่องจากอุบัติเหตุที่มีต่อผู้ขับขี่ หรือผู้โดยสารรถยนต์	382	95.5	18	4.5	-	-
2. ลักษณะของเข็มชัศนิรภัยตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ แบบ 2 จุด และ 3 จุด	217	54.3	183	45.8	-	-
3. เข็มชัศนิรภัยแบบ 3 จุด คือเข็มชัศนิรภัยแบบวัดหน้าตักและรึงพาคไทล์	272	68.0	128	32.0	-	-
4. เข็มชัศนิรภัยแบบ 2 จุด คือเข็มชัศนิรภัยแบบวัดหน้าตัก	189	47.3	210	52.5	1	0.3
5. ในขณะที่ขับรถ ผู้ขับขี่รถยนต์และผู้โดยสารรถยนต์ที่นั่งตอนหน้าแถวเดียวกับผู้ขับขี่ต้องคาดเข็มชัศนิรภัย	382	95.5	17	4.3	1	0.3
6. ผู้ขับขี่รถยนต์มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบจัดให้ผู้โดยสารที่นั่งตอนหน้าแถวเดียวกับผู้ขับขี่คาดเข็มชัศนิรภัยด้วย	347	86.8	53	13.3	-	-
7. ผู้โดยสารที่นั่งตอนหน้าแถวเดียวกับผู้ขับขี่จะต้องคาดเข็มชัศนิรภัยแบบวัดหน้าตักเท่านั้น	244	61.0	156	39.0	-	-

ตารางที่ 83 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนที่ตอบถูกและตอบผิดหรือไม่ทราบ ในส่วนของความรู้เรื่องเข็มชดนิรภัย

ข้อความ	ตอบถูก		ตอบผิด		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
8. วิธีการคาดเข็มชดนิรภัยที่ถูกต้องจะต้องให้ส่วนล่างทาบไปกับกระดูกเชิงกรานและส่วนบนพาดทะแยงผ่านกระดูกโพลาร่าไปยังคันทรงข้าม	335	83.8	64	16.0	1	0.3
9. เข็มชดนิรภัยไม่สามารถป้องกันอุบัติเหตุรถยนต์ได้ แต่สามารถลดความรุนแรงได้ถึง 50% และสามารถช่วยเหนี่ยวรั้งผู้ขับขี่และผู้โดยสารไม่ให้พุ่งไปข้างหน้า กระแทกกับพวงมาลัยและกระจกด้านหน้า	366	91.5	34	8.5	-	-
10. รอยนต์ประเภทที่ต้องมีเข็มชดนิรภัย คือ รถตู้ รถแท็กซี่ รถยนต์บริการ (รถป้ายเขียว) รถแท็กซี่ รถกระบะบรรทุก และรถยนต์ 4 ล้อเล็ก	27	6.8	372	93.0	1	0.3
11. หากเจ้าของรถยนต์ 3 ล้อส่วนบุคคลไม่ติดตั้งเข็มชดนิรภัยไว้ในรถ มีความความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 1,000 บาท	144	36.0	256	64.0	-	-
12. รอยนต์ประเภทที่ต้องมีเข็มชดนิรภัยที่จดทะเบียนตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2538 ผู้ขับขี่รถยนต์และผู้โดยสารที่นั่งตอนหน้าแถวเดียวกับผู้ขับขี่ต้องคาดเข็มชดนิรภัยตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2539 เป็นต้นไป	254	63.5	145	36.3	1	0.3
13. รอยนต์ที่ได้จดทะเบียนไว้ก่อนวันที่ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2538 ที่ยังไม่ติดตั้งเข็มชดนิรภัยต้องแก้ไขปรับปรุงให้แล้วเสร็จภายในวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2540 หากฝ่าฝืนมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 1,000 บาท	236	59.0	163	40.8	1	0.3

ตารางที่ 83 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนที่ตอบถูกและตอบผิดหรือไม่ทราบ ในส่วนของความรู้เรื่องเข็มชัตนิรภัย

ข้อความ	ตอบถูก		ตอบผิด		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
14. หากผู้ขับชัตนิรภัยแต่คาดเข็มชัตนิรภัยขณะขับชัต แต่คาดไม่ถูกวิธี เช่น คาดไว้ด้านหลัง ผู้ขับชัตชัตนิรภัยมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 500 บาท	153	38.3	246	61.5	1	0.3
15. หากผู้ขับชัตนิรภัย และผู้โดยสารที่นั่งตอนหน้าแถวเดียวกับผู้ขับชัตนิรภัยเห็นเข็มชัตนิรภัย ผู้ขับชัตนิรภัยมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 1,000 บาท เนื่องจากตนเองไม่คาดเข็มชัตนิรภัย และยินยอมให้ผู้โดยสารที่นั่งตอนหน้าไม่คาดเข็มชัตนิรภัย	244	61.0	155	38.8	1	0.3
ค่าเฉลี่ยรวมของความรู้ (\bar{X})	9.50		ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้ (SD)		2.62	

ทัศนคติต่อการคาดเข็มขัดนิรภัย

ตารางที่ 84 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามทัศนคติต่อการคาดเข็มขัดนิรภัย

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่ตอบ
1. เพื่อความปลอดภัยในชีวิต ควรคาดเข็มขัดนิรภัยในขณะที่ขับรถยนต์	210 (52.5)	161 (40.3)	16 (4.0)	8 (2.0)	4 (1.0)	1 (0.3)
2. เข็มขัดนิรภัยสามารถช่วยลดอัตราการตายและการบาดเจ็บได้จริง	154 (38.5)	182 (45.5)	49 (12.3)	11 (2.8)	4 (1.0)	-
3. การคาดเข็มขัดนิรภัยเป็นการสร้างระเบียบวินัยให้ผู้ขับขี่รถยนต์และผู้โดยสารรถยนต์	141 (35.3)	203 (50.8)	35 (8.8)	13 (3.3)	7 (1.8)	1 (0.3)
4. การคาดเข็มขัดนิรภัยช่วยสร้างความรู้สึกปลอดภัยในขณะที่ขับรถยนต์	134 (33.5)	221 (55.3)	28 (7.0)	14 (3.5)	3 (0.8)	-
5. การคาดเข็มขัดนิรภัยอาจทำให้ผู้ขับขี่เกิดความประมาท ขับรถเร็วขึ้น เพราะวางใจในความปลอดภัย	21 (5.3)	65 (16.3)	80 (20.0)	190 (47.5)	44 (11.0)	-
6. การคาดเข็มขัดนิรภัยทำให้เกิดความรู้สึกวิตกกังวลเกี่ยวกับอุบัติเหตุขณะขับขี่	15 (3.8)	48 (12.0)	60 (15.0)	235 (58.8)	42 (10.5)	-
7. หากผู้ขับขี่รถยนต์ขับรถด้วยความระมัดระวังแล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องคาดเข็มขัดนิรภัยอีก	11 (2.8)	54 (13.5)	26 (6.5)	224 (56.0)	85 (21.3)	-
8. ขับรถคิด ๆ ซ้ำ ๆ ในกรุงเทพฯ ไม่จำเป็นต้องคาดเข็มขัดนิรภัยก็ได้	21 (5.3)	72 (18.0)	37 (9.3)	207 (51.8)	63 (15.8)	-

ตารางที่ 84 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามทัศนคติต่อการคาดเข็มขัดนิรภัย

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่ตอบ
9. เข็มขัดนิรภัยดูเหมือนสายทวนนุ่ม ๆ หยุน ๆ ไม่ว่าจะช่วยเหลือยวรั้งตัวของผู้นั่งคาดไว้ได้ เมื่อเกิดอุบัติเหตุ	9 (2.3)	53 (13.3)	73 (18.3)	196 (49.0)	67 (16.8)	2 (0.5)
10. เมื่อบริเวณเกิดไฟไหม้หรือแล่นตกลงไปในน้ำ เข็มขัดนิรภัยอาจรัดตัวผู้นั่งคาดไว้ ทำให้ไม่ สามารถออกมาจากรถได้	37 (9.3)	163 (40.8)	121 (30.3)	68 (17.0)	8 (2.0)	3 (0.8)
11. การคาดเข็มขัดนิรภัยทำให้รู้สึกเกะกะ อึดอัด และยังทำให้เสียผ้าขี้ริ้วอีกด้วย	15 (3.8)	119 (29.8)	48 (12.0)	182 (45.5)	34 (8.5)	2 (0.5)
12. การคาดเข็มขัดนิรภัยหรือการปลดเข็มขัด นิรภัยออก ทำให้ยุ่งยากเสียเวลา	14 (3.5)	51 (12.8)	30 (7.5)	261 (65.3)	42 (10.5)	2 (0.5)
13. ท่านเห็นด้วยกับกฎหมายที่บังคับใช้เข็มขัด นิรภัยหรือไม่	95 (23.8)	217 (54.3)	37 (9.3)	37 (9.3)	9 (2.3)	5 (1.3)
14. เจ้าหน้าที่ตำรวจควรเข้มงวดกวาดขันกับผู้ขับขี่ และผู้โดยสารรถยนต์คาดเข็มขัดนิรภัยอย่าง จริงจัง	91 (22.8)	199 (49.8)	51 (12.8)	45 (11.3)	13 (3.3)	1 (0.3)
15. ควรมีการรณรงค์ให้ความรู้เรื่องเข็มขัดนิรภัย อย่างจริงจังและต่อเนื่อง ถึงแม้ว่าจะมี กฎหมายบังคับใช้แล้วก็ตาม	139 (34.8)	224 (56.0)	16 (4.0)	12 (3.0)	9 (2.3)	-
ค่าเฉลี่ยรวมของทัศนคติ (\bar{X})	3.75		ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติ (SD)		0.56	

พฤติกรรมการค้าเสริมชนิดนรภัย

ตารางที่ 85 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพฤติกรรมการค้าเสริมชนิดนรภัย

ข้อความ	เป็น ประจำ	บ่อย	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย	ไม่ตอบ
1. โดยปกติท่านค้าเสริมชนิดนรภัยในขณะที่ขับขี่รถยนต์บ่อยเพียงใด	168 (42.0)	68 (17.0)	98 (24.5)	24 (6.0)	42 (10.5)	-
2. ท่านค้าเสริมชนิดนรภัยเมื่อมีสมาชิกในครอบครัวนั่งไปด้วย	161 (40.3)	72 (18.0)	81 (20.3)	23 (5.8)	58 (14.5)	5 (1.3)
3. ท่านค้าเสริมชนิดนรภัยเมื่อขับขีรถยนต์บนทางด่วน	226 (56.5)	56 (14.0)	41 (10.3)	25 (6.3)	50 (12.5)	2 (0.5)
4. ท่านค้าเสริมชนิดนรภัยเมื่อขับขีรถยนต์ในเขตที่มีการจราจรเบาบาง	175 (43.8)	59 (14.8)	68 (17.0)	27 (6.8)	70 (17.5)	1 (0.3)
5. ท่านค้าเสริมชนิดนรภัยเมื่อขับขีรถยนต์ในเขตที่มีการจราจรหนาแน่น	160 (40.0)	42 (10.5)	76 (19.0)	32 (8.0)	89 (22.3)	1 (0.3)
6. ท่านค้าเสริมชนิดนรภัยเมื่อขับขีรถยนต์บนถนนสายใหญ่ ๆ เช่น ถนนวิภาวดีรังสิต	214 (53.5)	68 (17.0)	60 (15.0)	9 (2.3)	49 (12.3)	-
7. ท่านค้าเสริมชนิดนรภัยเมื่อขับขีรถยนต์ในเขตนอกเมือง	229 (57.3)	56 (14.0)	47 (11.8)	19 (4.8)	48 (12.0)	1 (0.3)
8. ท่านค้าเสริมชนิดนรภัยเมื่อขับขีรถยนต์ออกต่างจังหวัด	239 (59.8)	58 (14.5)	35 (8.8)	22 (5.5)	45 (11.3)	1 (0.3)
9. ท่านค้าเสริมชนิดนรภัยเมื่อขับขีรถยนต์ระยะทางสั้น ๆ (น้อยกว่า 5 กิโลเมตร)	145 (36.3)	33 (8.3)	69 (17.3)	44 (11.0)	108 (27.0)	1 (0.3)

ตารางที่ 85 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพฤติกรรมการคาดเข็มขัดนิรภัย

ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อย	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย	ไม่ตอบ
10. ท่านคาดเข็มขัดนิรภัยเมื่อขับรถยนต์ระยะทางไกล (มากกว่า 5 กิโลเมตร)	188 (47.0)	69 (17.3)	57 (14.3)	28 (7.0)	58 (14.5)	-
11. ท่านคาดเข็มขัดนิรภัยเมื่อขับรถยนต์บนเส้นทางที่คุ้นเคย	178 (44.5)	60 (15.0)	63 (15.8)	27 (6.8)	71 (17.8)	1 (0.3)
12. ท่านคาดเข็มขัดนิรภัยเมื่อขับรถยนต์บนเส้นทางที่ไม่คุ้นเคย	203 (50.8)	70 (17.5)	54 (13.5)	19 (4.8)	54 (13.5)	-
13. ท่านคาดเข็มขัดนิรภัยขณะขับรถยนต์เมื่อทัศนวิสัยไม่ดี เช่น ฝนตก ถนนลื่น มีหมอกควัน	220 (55.0)	64 (16.0)	47 (11.8)	15 (3.8)	54 (13.5)	-
14. ท่านคาดเข็มขัดนิรภัยเมื่อขับรถยนต์อย่างเร่งรีบ	216 (54.0)	67 (16.8)	41 (10.3)	16 (4.0)	59 (14.8)	1 (0.3)
15. หากท่านมีโอกาส ท่านจะแนะนำให้บุคคลใกล้เคียงเข้าใจประโยชน์ของการคาดเข็มขัดนิรภัยและชักชวนให้บุคคลเหล่านั้นหันมาคาดเข็มขัดนิรภัย	124 (31.0)	89 (22.3)	99 (24.8)	47 (11.8)	39 (9.8)	2 (0.5)
ค่าเฉลี่ยรวมของพฤติกรรม (\bar{X})	3.76		ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรม (SD)		1.25	

ประเภทของเนื้อหาข่าวสารที่ได้รับเกี่ยวกับเข็มชัตนริภัย

ตารางที่ 86 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทของเนื้อหาข่าวสารที่ได้รับเกี่ยวกับเข็มชัตนริภัย

ประเภทของเนื้อหาข่าวสาร	เคยได้รับ		ไม่เคยได้รับ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ประสิทธิภาพและการทำงานของเข็มชัตนริภัย	190	47.5	210	52.5
2. ประโยชน์ของเข็มชัตนริภัย	328	82.0	72	18.0
3. ลักษณะของเข็มชัตนริภัย	95	23.8	305	76.3
4. วิธีการคาดเข็มชัตนริภัยที่ถูกต้อง	174	43.5	226	56.5
5. ประเภทรถที่ต้องติดตั้งเข็มชัตนริภัย	118	29.5	282	70.5
6. ผู้ที่อยู่ในเกณฑ์การบังคับคาดเข็มชัตนริภัย	97	24.3	303	75.8
7. กำหนดระยะเวลาการบังคับใช้กฎหมายเข็มชัตนริภัย	144	36.0	256	64.0
8. ความผิดและบทลงโทษเกี่ยวกับกฎหมายเข็มชัตนริภัย	153	38.3	247	61.8
9. อื่น ๆ (ความปลอดภัยจากการคาดเข็มชัตนริภัย โทษจากการคาดเข็มชัตนริภัย โทษของการคาดเข็มชัตนริภัยที่มีต่อทารกและเด็กเล็ก การเสียชีวิตคาเข็มชัตนริภัย)	3	0.8	397	99.3

จากตารางที่ 86 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในครั้งนี้ เคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับเข็มชัตนิรภัยที่มีเนื้อหาบอกถึงประโยชน์ของเข็มชัตนิรภัยมากที่สุดคือ มีจำนวนถึง 328 คน คิดเป็นร้อยละ 82.0 รองลงมา คือ การรับข่าวสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับประสิทธิภาพและการทำงานของเข็มชัตนิรภัย โดยมีจำนวนผู้ที่เคยได้รับเนื้อหาข่าวสารประเภทนี้ 190 คน คิดเป็นร้อยละ 47.5 ส่วนเนื้อหาที่มีผู้ได้รับน้อยที่สุดคือ เนื้อหาเกี่ยวกับลักษณะของเข็มชัตนิรภัยมีจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 และเนื้อหาที่มีผู้ได้รับน้อยเป็นลำดับรองลงมา คือ เนื้อหาข่าวสารเกี่ยวกับผู้ที่อยู่ในเกณฑ์การบังคับคาดเข็มชัตนิรภัยมีจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปริมาณการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับเข็มชัศนิรภัยผ่านสื่อต่าง ๆ

ตารางที่ 87 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับปริมาณการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับเข็มชัศนิรภัยผ่านสื่อต่าง ๆ

ปริมาณการนำเสนอข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
มาก	53	13.3
ปานกลาง	214	53.5
น้อย	129	32.3
ไม่ตอบ	4	1.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 87 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในครั้งนี้ ส่วนใหญ่จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 53.5 มีความคิดเห็นว่าปริมาณการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับเข็มชัศนิรภัยผ่านสื่อต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ ผู้ที่มีความคิดเห็นว่าปริมาณการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับเข็มชัศนิรภัยอยู่ในระดับน้อย โดยมีจำนวนผู้ที่มีความคิดเห็นเช่นนี้ 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 และกลุ่มสุดท้ายมีจำนวนเพียง 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 ที่มีความคิดเห็นว่าปริมาณการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับเข็มชัศนิรภัยอยู่ในระดับมาก

ความคิดเห็นต่อการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับเข็มชัศนิริภยว่ำน่าจะนำเสนอผ่านทางสื่อใดมากที่สุด บ่อยที่สุด

ตารางที่ 88 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นต่อการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับเข็มชัศนิริภยว่ำน่าจะนำเสนอผ่านทางสื่อใดมากที่สุด บ่อยที่สุด

สื่อ	จำนวน	ร้อยละ
1. โทรทัศน์	160	40.0
2. วิทยุ	53	13.3
3. หนังสือพิมพ์	19	4.8
4. ป้ายโฆษณา/ประชาสัมพันธ์ตามท้องถนนและข้างรถประจำทาง	11	2.8
5. โทรทัศน์และวิทยุ	57	14.3
6. โทรทัศน์และหนังสือพิมพ์	14	3.5
7. โทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์	13	3.3
8. โทรทัศน์และป้ายโฆษณา/ประชาสัมพันธ์ตามท้องถนน	4	1.0
9. โทรทัศน์และนิตยสาร	2	0.5
10. โทรทัศน์และแผ่นพับ	1	0.3
11. โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และป้ายโฆษณา	2	0.5
12. โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ และแผ่นพับ	1	0.3
13. โทรทัศน์และโปสเตอร์	1	0.3
14. โทรทัศน์ การประชาสัมพันธ์ในโรงเรียน และวิทยุ	3	0.8

ตารางที่ 88 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นต่อการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับเข็มขัดนิรภัยว่าจะนำเสนอผ่านทางสื่อใดมากที่สุด บ่อยที่สุด

สื่อ	จำนวน	ร้อยละ
15. โทรทัศน์ วิทยุ และป้ายโฆษณา/ประชาสัมพันธ์ตามท้องถนน และข้างรถประจำทาง	3	0.8
16. โทรทัศน์ วิทยุ และการประชาสัมพันธ์ภายในสถานที่ราชการ ทุกหน่วยงาน	1	0.3
17. วิทยุและป้ายโฆษณา/ประชาสัมพันธ์	1	0.3
18. วิทยุรายการ จ.ส.100 นิตยสารเกี่ยวกับอุบัติเหตุ นิตยสาร โฆษณารดยนต์ใหม่ ๆ หนังสือนิตยสาร และหนังสือพิมพ์	3	0.8
19. สติกเกอร์และโปสเตอร์	2	0.5
20. การอบรม เสวนา และแผ่นพับ	3	0.8
21. การเดินแจกเอกสารประชาสัมพันธ์	2	0.5
22. ทุกสื่อ	6	1.5
23. ไม่ออกความเห็น	37	9.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 88 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในครั้งนี้ส่วนใหญ่จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 มีความคิดเห็นว่าจะนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับเข็มขัดนิรภัยผ่านทางสื่อโทรทัศน์มากที่สุด และบ่อยที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มที่มีความคิดเห็นว่าจะนำเสนอผ่านทางสื่อโทรทัศน์ และสื่อวิทยุมากที่สุด และบ่อยที่สุด มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 ส่วนลำดับสามคือ กลุ่มที่มีความคิดเห็นว่าจะนำเสนอผ่านทางสื่อวิทยุมากที่สุด และบ่อยที่สุด มีจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3

ความคิดเห็นต่อการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับเข็มชัศนิรภัยว่าน่าจะนำเสนอผ่านสื่อใดมากที่สุด บ่อยที่สุด เพราะเหตุใด

ตารางที่ 89 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นต่อการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับเข็มชัศนิรภัยว่าน่าจะนำเสนอผ่านสื่อใดมากที่สุด บ่อยที่สุด เพราะเหตุใด

สื่อ	เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
1. โทรทัศน์	<p>คนส่วนใหญ่ชอบดูโทรทัศน์จะใช้เวลาในการเปิดรับสื่อโทรทัศน์มากกว่าสื่ออื่น ๆ โดยปกติหลังเลิกงาน เมื่อคนกลับบ้านก็ต้องเปิดโทรทัศน์ดู เป็นสื่อที่ผู้คนสนใจมากที่สุดแพร่หลายทั่วประเทศ มีแทบทุกครัวเรือน/กระจายข้อมูลได้รวดเร็ว เข้าถึงประชาชนได้ง่ายและมากที่สุด/ดูได้ทุกเพศทุกวัย ทำให้ได้รับข่าวสารทั่วถึงใช้ภาษาสำนวนที่เข้าใจง่าย การสื่อความหมายเข้าใจง่าย ชัดเจน/การนำเสนอต้องมีภาพประกอบด้วยเสียงบรรยาย สามารถสื่อได้ทั้งการรับฟังและการมองเห็น/สามารถสร้างภาพสมมติเหตุการณ์ตัวอย่างได้ แสดงรายละเอียดในเรื่องใดก็ได้ มองเห็นเหตุการณ์อันเกิดจากการใช้หรือไม่ใช้เข็มชัศนิรภัย/สามารถสาธิตให้เห็นภาพการทำงานของเข็มชัศนิรภัย ลักษณะของเข็มชัศนิรภัยได้ชัดเจนที่สุด ทำให้ง่ายต่อการจดจำ ชวนติดตามมากที่สุด/กระตุ้นเตือนได้ดีที่สุดและได้ผลมากที่สุด ดีกว่าหนังสือพิมพ์และป้ายโฆษณาที่ทำให้เกะกะ คนทำงานมักไม่ค่อยมีเวลาอ่านหนังสือพิมพ์ บางคนอ่านหนังสือไม่ออก/หากเป็นสื่อนิตยสารหรือวิทยุ ประชาชนอาจจะสับสนไม่ได้รับประโยชน์เท่าที่ควร สื่อวิทยุคนจะฟังเพลงเพื่อความเพลิดเพลินมากกว่า ไม่ค่อยอยากรู้เรื่องเข็มชัศนิรภัย/โทรทัศน์เป็นสื่อที่ให้ข่าวสารได้มากกว่าสื่อชนิดอื่น ๆ สามารถทำงานอื่นไปด้วยได้ ถึงแม้ว่าจะระหว่างดูจะขยับไม่ได้ดูภาพแต่อาศัยฟังเสียงได้/เป็นสื่อที่ใช้สมาธิหรือความตั้งใจน้อยกว่าสื่ออื่น รับรู้ได้ง่ายกว่าทางวิทยุ เพราะในขณะที่ขับรถผู้ขับจะใช้สมาธิในการขับรถมากกว่าการฟัง</p>	132	33

ตารางที่ 89 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นต่อการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับเข็มชัศนิรภัยว่าน่าจะนำเสนอผ่านสื่อใดมากที่สุด บ่อยที่สุด เพราะเหตุใด

สื่อ	เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
2. วิทยุ	มีโอกาสได้รับฟังมากกว่าสื่ออื่น ส่วนมากจะใช้เวลาอยู่ในรถมากกว่าอยู่บ้าน ฟังวิทยุเป็นประจำไม่มีเวลาว่างดูโทรทัศน์/คนส่วนมากจะมีวิทยุฟังกัน เข้าถึงกลุ่มคนได้ง่ายมากที่สุด ครอบคลุมพื้นที่ได้ไกล/ปัจจุบันชีวิตของประชาชนที่มีรถขับส่วนใหญ่ใช้เวลาอยู่ในรถวันละหลายชั่วโมง วิทยุเป็นสื่อที่ใกล้ตัวที่สุด ขณะขับรถมักจะต้องเปิดฟังอยู่แล้ว จึงสามารถรับข่าวสารทางวิทยุได้มาก และยังเป็นการคอยเตือนสติผู้ขับขี่ขณะขับรถให้คาดเข็มชัศนิรภัยได้เป็นอย่างดี/ค่าใช้จ่ายในการโฆษณาเผยแพร่ไม่สูงมากนัก และถูกกว่าสื่ออื่น ๆ เช่น หนังสือพิมพ์	48	12
3. หนังสือพิมพ์	เป็นที่นิยม เข้าถึงประชาชน/โดยปกติคนส่วนใหญ่จะชอบอ่านข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ทุกวัน/หาซื้อได้ง่าย สามารถผ่านตาได้หลายครั้ง มีเวลาศึกษาในเวลาทำงาน/สามารถนำมาอ่านได้ในขณะรถติด เก็บไว้ได้นาน ประหยัดค่าใช้จ่าย	18	4.5
4. ป้ายโฆษณา/ประชาสัมพันธ์ตามท้องถนนและข้างรถประจำทาง	เห็นได้ง่าย เห็นชัด ดูง่าย เข้าใจง่าย สามารถเห็นได้บ่อย ๆ ทุกครั้งที่ขับรถผ่าน เป็นการย้ำเตือนผู้ขับขี่รถยนต์ ใช้งบประมาณต่ำ ได้ประโยชน์มาก	10	2.5

ตารางที่ 89 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นต่อการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับเข็มชดนิรภัยว่าน่าจะนำเสนอผ่านสื่อใดมากที่สุด บ่อยที่สุด เพราะเหตุใด

สื่อ	เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
5. โทรทัศน์ และวิทยุ	เป็นสื่อที่มีคนเปิดรับมากที่สุด ได้รับความนิยมสูงสุด มีคนติดตามทุกวัน เป็นประจำมากกว่าการติดตามจากสื่ออื่น ๆ/ส่วนใหญ่ทุกครัวเรือนจะมีวิทยุ โทรทัศน์ หากนำเสนอข่าวสารผ่านทางวิทยุ โทรทัศน์จะทำให้ได้รับข่าวสารอย่างทั่วถึง ครอบคลุมผู้ชมและผู้ฟังได้ทั่วประเทศ/ไม่น่าเบื่อใจดี สามารถปลูกฝังให้เยาวชนได้รับข่าวสารไปด้วย/คนขับรถส่วนมากฟังวิทยุในรถขณะขับรถเพื่อรับฟังข่าวสาร เวลาอยู่บ้านจะดูโทรทัศน์ซึ่งมีโฆษณาให้เห็นได้ บ่อย ๆ เป็นสื่อที่สามารถคอยช่วยตักเตือนผู้ชมและผู้ฟังได้ เนื่องจากไม่มีเวลาอ่านหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารจะอ่านเฉพาะข่าวที่สำคัญ ๆ เท่านั้น/เป็นสื่อที่ไม่ต้องอ่านมีทั้งภาพและเสียง ถึงอ่านไม่ออกก็ดูภาพได้ ฟังเสียงได้ จดจำได้ง่ายเป็นสื่อที่ง่ายต่อการเผยแพร่ข่าวสาร สามารถเข้าถึงผู้รับได้โดยตรงและสื่อความหมายได้ดี	44	11
6. โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์	ประชาชนและคนส่วนมากให้ความสนใจมากกว่าสื่ออื่น ๆ/มีคนดูและอ่านมาก เป็นสื่อที่รวดเร็ว เห็นภาพ พบได้ง่ายและมาก เข้าถึงชีวิตประจำวันของประชาชนมากที่สุด/คนต้องดูโทรทัศน์กันทุกวัน ส่วนหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งที่คนต้องอ่านประจำวันอยู่แล้ว/เป็นการเผยแพร่ความรู้อย่างกว้างขวาง ทำให้ได้รับความรู้หลาย ๆ ทางไม่ว่าจะเป็นทางทีวี หรือหนังสือพิมพ์	12	3
7. โทรทัศน์ วิทยุ และ หนังสือพิมพ์	เข้าถึงกลุ่มคนในวงกว้าง สามารถสร้างความดีในการรับรู้ สามารถเข้าถึงได้ทั่ว กว้างขวางทั้งคนขับรถและคนที่ไม่ได้ขับรถ/เป็นสื่อที่คนส่วนใหญ่เปิดรับกันมากเป็นประจำในปัจจุบัน มีความคุ้นเคย พบได้ง่ายที่สุด มีโอกาสที่จะได้รับรู้ รับฟังมากกว่าสื่ออื่น ๆ/สะดวกต่อการรับสื่อ ทุกคนส่วนใหญ่มักจะต้องเปิดรับข่าวสารทางโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง/สามารถบอกรายละเอียดเกี่ยวกับประโยชน์ของถาวรคาบเข็มชดนิรภัยได้ดี เนื่องจากอาจมีบางคนไม่เข้าใจประโยชน์ของเข็มชดนิรภัย	9	2.3

ตารางที่ 89 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นต่อการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับเข็มชัคนิรภัยว่าน่าจะนำเสนอผ่านสื่อใดมากที่สุด บ่อยที่สุด เพราะเหตุใด

สื่อ	เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
8. โทรทัศน์ และป้ายโฆษณา/ประชาสัมพันธ์ตามท้องถนน	ต้องดูโทรทัศน์ทุกวัน และป้ายปิดบอร์ดประชาสัมพันธ์ริมถนนก็จะช่วยเตือนสติผู้ขับขี่ได้ดี เป็นสื่อที่สามารถเห็นได้บ่อย ๆ	2	0.5
9. โทรทัศน์ และ นิตยสาร	สามารถให้รายละเอียดประโยชน์ของเข็มชัคนิรภัยได้มาก เมื่อรับสารแล้วทำให้มีความเข้าใจถึงประโยชน์ของเข็มชัคนิรภัยมากขึ้น	2	0.5
10. โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์และป้ายโฆษณา	เป็นสื่อที่ประชาชนสังเกตเห็นง่ายและให้ความสนใจมาก	1	0.3
11. โทรทัศน์ การประชาสัมพันธ์ในโรงเรียนและวิทยุ	วิทยุสามารถฟังได้ทุกเวลา ส่วนการประชาสัมพันธ์ทางโรงเรียน โดยผ่านครูไปยังเด็กเป็นอีกทางหนึ่งที่ทำให้เด็กเรียนรู้และบอกต่อไปยังพ่อแม่ ผู้รู้จักนับถือใกล้ชิดได้	3	0.8
12. โทรทัศน์ วิทยุและป้ายโฆษณา/ประชาสัมพันธ์ตามท้องถนนและข้างรถประจำทาง	เป็นสื่อที่ประชาชนรับฟัง และผ่านตามากที่สุด	1	0.3

ตารางที่ 89 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นต่อการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับเข็มชัศนิรภัยว่าน่าจะนำเสนอผ่านสื่อใดมากที่สุด บ่อยที่สุด เพราะเหตุใด

สื่อ	เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
13. วิทยุรายการ จ.ส.100 นิตยสาร เกี่ยวกับอุบัติเหตุ นิตยสารโฆษณา รถยนต์ใหม่ ๆ หนังสือพระและ หนังสือพิมพ์	จะได้ช่วยกระตุ้นเตือนประชาชนให้ปฏิบัติตนด้วยความระมัดระวัง	1	0.3
14. การอบรม เสวนาและ แผ่นพับ	ให้ความรู้ได้มาก เข้าถึงประชาชนได้กว้างและครอบคลุม สามารถอธิบายได้อย่างละเอียด มีภาพประกอบให้เห็นชัดเจน เมื่อเห็นภาพอุบัติเหตุแล้วจะเกิดความรู้สึกกลัว และเชื่อว่าการคาดเข็มชัศนิรภัยทำให้ออกตายได้	3	0.8
15. การเดินแจกเอกสาร ประชาสัมพันธ์	สามารถเข้าถึงตัวผู้ขับขี่รถยนต์ได้ ผู้ขับขี่รถยนต์จะได้รับความรู้อย่างทั่วถึง หากประชาสัมพันธ์ทางโทรทัศน์หรือวิทยุ ถ้าได้รับแล้วจะผ่านเลยไปไม่ค่อยสนใจ	2	0.5
16. ทุกสื่อ	เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อกระตุ้นเตือนและปลุกใจให้ผู้ขับขี่รถยนต์ป้องกันอุบัติเหตุ เข้าใจถึงความสำคัญของเข็มชัศนิรภัย ผู้ขับขี่อาจไม่ยอมปฏิบัติตามกฎหมาย ถ้าไม่รณรงค์ผ่านทุกสื่อ	5	1.3
ไม่บอกเหตุผล	-	107	26.8
รวม	-	400	100.0

ความคิดเห็นต่อการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับเข็มชัศนิรภัยว่าน่าจะเสนอเนื้อหาอย่างไร ในรูปแบบใด

ตารางที่ 90 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นต่อการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับเข็มชัศนิรภัยว่าน่าจะเสนอเนื้อหาอย่างไร ในรูปแบบใด

รูปแบบ - เนื้อหา	จำนวน	ร้อยละ
<p>1. สารคดีด้านความปลอดภัยเป็นภาพยนตร์สั้น ๆ เนื้อหากระตุ้นให้คำนึงถึงผลของการไม่คาดเข็มชัศนิรภัยเมื่อประสบอุบัติเหตุที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย/สารคดีเน้นประโยชน์และโทษของเข็มชัศนิรภัย โดยนำเสนอเนื้อเรื่องแนวที่คนคาดไม่ถึง เช่น ขณะรถจมน้ำแล้วคาดเข็มชัศนิรภัยไว้จะทำอย่างไรถ้าปลดเข็มชัศไม่ออก/สารคดีสั้น ๆ แสดงเหตุการณ์จำลองยกตัวอย่างอุบัติเหตุรถยนต์ ความรุนแรงของการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สิน มีตัวอย่างประกอบจากผู้ที่เคยประสบอุบัติเหตุ/สารคดีแสดงให้เห็นการทำงานจริง ๆ ของเข็มชัศนิรภัย อธิบายพร้อมทั้งมีการสาธิตวิธีการคาดเข็มชัศนิรภัยที่ถูกต้อง เปรียบเทียบผลของการใช้และไม่ใช้เข็มชัศนิรภัย รวมไปถึงยอดการเปรียบเทียบอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในแต่ละปี/สารคดีสั้น ๆ ง่าย ๆ ประมาณ 1 - 2 นาที เกี่ยวกับเรื่องกฎหมายบังคับคาดเข็มชัศนิรภัยให้ชัดเจน</p>	96	24
<p>2. บันเทิงแบบมีคติสอนใจ สอดแทรกมุขตลกเพื่อความสนุกในการดู น่าสนใจและง่ายต่อการทำความเข้าใจ สามารถดูได้ทั้งเด็กและผู้ใหญ่/บันเทิงเนื้อหาเกี่ยวกับประโยชน์และโทษของการใช้เข็มชัศนิรภัย/บันเทิงสอดแทรกในรายการเพลงโดยให้ผู้จัดรายการวิทยุพูดเตือนให้คาดเข็มชัศนิรภัย และให้ความรู้สาระประโยชน์ของเข็มชัศนิรภัย/จัดทำสเปดโฆษณาสั้น ๆ ทางวิทยุ มีเสียงการเกิดอุบัติเหตุรถยนต์ (Sound Effect) ประกอบ/นำเสนอเป็นภาพยนตร์การ์ตูนหลังจบข่าว ก่อนมีละครเพื่อเน้นความสำคัญไปที่เด็ก ๆ และเด็กจะเป็นคนเตือนผู้ใหญ่อีกทอดหนึ่ง/ให้คาราโอเกะมีชื่อเสียงโดยเฉพาะคาราโอเกะรุ่น คณะตลกเป็นคนนำเสนอพูดเตือนสอดแทรกในรายการบันเทิงต่าง ๆ ไม่ว่าจะทางวิทยุหรือโทรทัศน์บ่อย ๆ เกี่ยวกับประโยชน์ของเข็มชัศนิรภัย/บันเทิงสร้างเป็นละครสั้นจบในตอนเกี่ยวกับกับเข็มชัศนิรภัย มีภาพสะกดตา ชี้ให้เห็นอันตรายเพราะไม่คาดเข็มชัศนิรภัย</p>	119	29.8

ตารางที่ 90 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นต่อการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับเข็มชัคนิรภัยว่าน่าจะเสนอเนื้อหาอย่างไร ในรูปแบบใด

รูปแบบ - เนื้อหา	จำนวน	ร้อยละ
3. สนทนาพูดคุยช่วงสั้น ๆ ให้ความรู้และชักชวนให้ประชาชนคาดเข็มชัคนิรภัยผ่านทางทีวี และรายการวิทยุสถานีต่าง ๆ เช่น จ.ส.100 สวท.91/สนทนาแบบโต้ข่าวสารโดยใช้ภาษาง่าย ๆ เปิดโอกาสให้มีการซักถามได้/สนทนาถึงความปลอดภัยและอุบัติเหตุรถยนต์อย่างที่คนทั่วไปไม่ค่อยคิดว่าจะเกิดขึ้นและไม่น่าเกิด ชกตัวอย่างโดยจำลองสถานการณ์บนท้องถนน/จัดรายการสนทนาทางทีวี โดยเชิญผู้แทนหรือผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมกันสนทนาให้ความรู้ทั้งประโยชน์และโทษของเข็มชัคนิรภัย รวมทั้งมีการสาธิตวิธีการใช้เข็มชัคนิรภัย	57	14.3
4. สารคดี บันเทิง และสนทนา ให้ความรู้โดยนำเสนอเป็นละครตัวอย่าง เพื่อให้ผู้ชมได้รู้จักหน้าตาและคุณสมบัติของเข็มชัคนิรภัย/นำเสนอเป็นการ์ตูน โฆษณาของบริษัท ขาบริดจันต์ และสอดแทรกในรายการเกมโชว์ต่าง ๆ	13	3.3
5. สารคดีและบันเทิง เสนอเนื้อหาโดยยกกรณีตัวอย่างทำเป็นละครสั้น ๆ ให้เห็นประโยชน์และโทษของเข็มชัคนิรภัย/สารคดีสั้นสอดแทรกบันเทิงในรูปแบบการ์ตูนสื่อผ่านเด็ก ๆ เพื่อเรียกร้องบอกผู้ปกครองให้ใส่ใจ	18	4.5
6. สารคดีและสนทนา นำเสนอเกี่ยวกับการใช้รถ พูดคุยถึงข้อดี ข้อเสีย ประโยชน์และโทษของเข็มชัคนิรภัยและสาธิตวิธีการใช้ที่ถูกต้อง เล่าประสบการณ์ของผู้ที่รอดชีวิตจากการใช้เข็มชัคนิรภัย/จัดทำสารคดีสั้นแบบละครทางทีวี และสนทนาทางวิทยุ	11	2.8
7. สารคดีและโฆษณา ผลิตภัณฑ์โฆษณาสั้น ๆ ย้ำเตือนและสารคดีสั้น ๆ 2 นาที หลาย ๆ ตอนเสนออย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ความรู้	2	0.5

ตารางที่ 90 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นต่อการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับเขมชัตนิรภัยว่าน่าจะเสนอเนื้อหาอย่างไร ในรูปแบบใด

รูปแบบ - เนื้อหา	จำนวน	ร้อยละ
8. บันเทิงและสนทนา เพราะจะได้ทั้งสาระและบันเทิงโดยรูปแบบนี้จะทำให้เกิดความตระหนักถึงความสำคัญของการคาดเขมชัตนิรภัยได้มากกว่ารูปแบบอื่น ประชาชนสามารถเข้าใจได้ง่ายกว่า/นำเสนอเป็นละครและสนทนาถึงผลร้ายของการไม่คาดเขมชัตนิรภัย	9	2.3
9. โฆษณาสอดแทรกรายการบันเทิงต่าง ๆ ให้เห็นในชีวิตประจำวันทุก ๆ 1 ชม. หรือ 3 - 4 ชม. วันหนึ่งอย่างน้อย 2 - 3 ครั้งทุกวัน/นำเสนอเป็นภาพยนตร์โฆษณาสั้น ๆ โดยรณรงค์เน้นประโยชน์ของเขมชัตนิรภัยที่จะเกิดขึ้นกับตัวผู้คาดเอง	7	1.8
10. การอบรม สนทนา พร้อมกับมีการฉายสไลด์ให้เห็นภาพ รวมทั้งมีการอธิบายประกอบ และมีการสาธิตวิธีการใช้เขมชัตนิรภัย	2	0.5
11. บทความในหนังสือพิมพ์	1	0.3
12. เสนอเป็นข่าวสั้นทางวิทยุ	2	0.5
13. บ้ายโฆษณา / ประชาสัมพันธ์	3	0.8
14. นำเสนอโดยการเน้นความปลอดภัย ลักษณะและกลไกการทำงานของเขมชัตนิรภัย เพื่อให้สามารถเรียกความสนใจและความตื่นตัวจากผู้บริโภค/นำเสนอทั้งประโยชน์และโทษของเขมชัตนิรภัย แสดงตัวอย่างจริงของผู้ที่ได้รับอุบัติเหตุที่ไม่ได้คาดเขมชัตนิรภัย ขณะขับรถที่ชัดเจน และเข้าใจง่าย เนื้อเรื่องจะต้องสะทุดความรู้สึกที่แปลกใหม่ ควรเน้นหนักที่ความจริงจัง ชูน่าเชื่อถือ	8	2

ตารางที่ 90 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นต่อการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับเคมีชนิดนิรภัยว่าน่าจะเสนอเนื้อหาอย่างไร ในรูปแบบใด

รูปแบบ - เนื้อหา	จำนวน	ร้อยละ
15. ทุกรูปแบบที่จะสื่อให้คนพบเห็นได้ง่าย และมาก โดยตรงหรืออย่างจริงจังให้เห็นความสำคัญ และประโยชน์ของการคาดเคมีชนิดนิรภัย โดยไม่นำเสนอเนื้อหาที่น่ากลัวมากเกินไป	14	3.5
16. ไม่จำเป็นต้องมีการประชาสัมพันธ์	1	0.3
17. ไม่เสนอความคิดเห็น	37	9.3
รวม	400	100.0

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 91 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพและการศึกษา

อาชีพ/การศึกษา	นักเรียน นิสิต นักศึกษา	แม่บ้าน	ค้าขาย	พนักงาน บริษัท เอกชน	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ/ ข้าราชการ	ซบรวบจ้าง	อื่น ๆ
ไม่ได้เข้าเรียน						3 (2.0)	
ป.1 - ป.7			9 (32.2)	7 (9.4)	13 (15.2)	70 (44.9)	2 (25.0)
ม.1 - ม.3 หรือเทียบเท่า			4 (14.3)	18 (24.0)	6 (7.0)	34 (21.8)	1 (12.5)
ม.4 - ม.6 ปวช. ปกศ.ต้นหรือเทียบเท่า	3 (7.7)	2 (33.4)	2 (7.2)	13 (17.4)	17 (19.8)	39 (25.0)	1 (12.5)
อนุปริญญา ปวส. ปวท. ปกศ.สูง	4 (10.3)	3 (50.0)	7 (25.0)	11 (14.7)	12 (14.0)	6 (3.9)	
ปริญญาตรี	29 (74.4)	1 (16.7)	6 (21.5)	21 (28.0)	33 (38.4)	4 (2.6)	3 (38.0)
สูงกว่าปริญญาตรี	3 (7.7)			5 (6.7)	5 (5.9)		1 (12.5)
รวม	39 (100.0)	6 (100.0)	28 (100.0)	75 (100.0)	86 (100.0)	156 (100.0)	8 (100.0)

จากตารางที่ 91 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 74.4 พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 และพนักงานรัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 38.4 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี กลุ่มที่มีอาชีพแม่บ้านส่วนใหญ่จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 50 มีการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. ปวท. ปกศ.สูง และกลุ่มที่มีอาชีพค้าขาย และขับรถรับจ้างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับ ป.1-ป.7 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 32.2 และจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 44.9 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 92 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทของรถยนต์ที่ขับขี่และ การศึกษา

ประเภทของรถยนต์ที่ขับขี่/การศึกษา	รถเก๋ง	รถตู้	รถกระบะ บรรทุก	รถแท็กซี่
ไม่ได้เข้าเรียน				3 (3.0)
ป.1 - ป.7	1 (1.0)	42 (42.0)	18 (18.0)	42 (42.0)
ม.1 - ม.3 หรือเทียบเท่า	1 (1.0)	23 (23.0)	21 (21.0)	19 (19.0)
ม.4 - ม.6 ปวช. ปกศ.ต้นหรือเทียบเท่า	8 (8.0)	22 (22.0)	24 (24.0)	23 (23.0)
อนุปริญญา ปวส. ปวท. ปกศ.สูง	9 (9.0)	5 (5.0)	21 (21.0)	8 (8.0)
ปริญญาตรี	69 (69.0)	8 (8.0)	14 (14.0)	5 (5.0)
สูงกว่าปริญญาตรี	12 (12.0)		2 (2.0)	
รวม	100 (100.0)	100 (100.0)	100 (100.0)	100 (100.0)

จากตารางที่ 92 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ซับซ้อนส่วนใหญ่ จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 69.0 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี กลุ่มผู้ซับซ้อน และระดับที่ศึกษาส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับ ป.1 - ป.7 มีจำนวนประเภทละ 42 คน คิดเป็นร้อยละ 42.0 และกลุ่มผู้ซับซ้อนกระบวนกรส่วนใหญ่ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 มีการศึกษาระดับ ม.4 - ม.6 ปวช. ปกศ.ต้น หรือเทียบเท่า

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

เลขที่แบบสอบถาม _____

ประเภทของรถยนต์ _____

แบบสอบถาม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ "เรื่องพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการคาดเข็มขัดนิรภัยของผู้ขับรถยนต์ในกรุงเทพมหานคร" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิทยาศาสตร์พัฒนาการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าเลขข้อคำตอบที่ท่านเลือก

1. เพศ

() 1. ชาย

() 2. หญิง

2. อายุ _____ ปี

3. การศึกษาชั้นสูงสุด

() 1. ไม่ได้เข้าเรียน

() 2. ป.1 - ป.7

() 3. ม.1 - ม.3 หรือเทียบเท่า

() 4. ม.4 - ม.6 ปวช. ปกศ.ต้น หรือเทียบเท่า

() 5. อนุปริญญา ปวส. ปวท. ปกศ.สูง

() 6.ปริญญาตรี

() 7. สูงกว่าปริญญาตรี

4. สถานภาพการสมรส

() 1. โสด

() 2. สมรส

() 3. แยกกันอยู่

() 4. หย่า

() 5. ทม้าย (คู่สมรสเสียชีวิต)

5. จำนวนบุตร (หากโสดข้ามไปตอบข้อ 6)
- ()1. 1 - 2 คน ()2. 3 - 4 คน
 ()3. 5 คนขึ้นไป ()4. ไม่มีบุตร
6. ปัจจุบันท่านประกอบอาชีพใดเป็นอาชีพหลัก
- ()1. นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา ()2. แม่บ้าน
 ()3. ค้าขาย ()4. พนักงานบริษัทเอกชน
 ()5. พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ข้าราชการ ()6. ชีบรถรับจ้าง
 ()7. อื่น ๆ (โปรดระบุ)_____
7. ท่านมีรายได้ต่อเดือนประมาณ
- ()1. น้อยกว่า 10,000 บาท ()2. 10,001 - 20,000 บาท
 ()3. 20,001 - 30,000 บาท ()4. 30,001 - 40,000 บาท
 ()5. มากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป
8. ท่านขับรถยนต์ประเภท
- ()1. รถเก๋ง ()2. รถตู้
 ()3. รถกระบะบรรทุก ()4. รถแท็กซี่
9. ท่านเคยประสบอุบัติเหตุจากการขับรถยนต์บ้างหรือไม่
- ()1. เคย ()2. ไม่เคย
10. ท่านได้รับบาดเจ็บที่ส่วนใดของร่างกาย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ หากไม่เคยประสบอุบัติเหตุจากการขับรถยนต์ ข้ามไปตอบส่วนที่ 2)
- ()1. ศีรษะ ใบหน้า ()2. หน้อก
 ()3. มือ แขน ()4. ขา เท้า
 ()5. ศีรษะ/คอ ()6. ไม่ได้รับบาดเจ็บ
 ()7. อื่น ๆ (โปรดระบุ)_____

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเข็มชัคนิรภัย
โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าเลขข้อคำตอบที่ท่านเลือก

1. ท่านเคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับเข็มชัคนิรภัยจากสื่อต่าง ๆ ดังต่อไปนี้บ่อยเพียงใด

โทรทัศน์

() 1. มากกว่าสัปดาห์ละ 4 ครั้ง	() 2. สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง
() 3. สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	() 4. เดือนละ 1-2 ครั้ง
() 5. นานกว่าเดือนละครั้ง	() 6. ไม่เคยได้รับ

วิทยุ

() 1. มากกว่าสัปดาห์ละ 4 ครั้ง	() 2. สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง
() 3. สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	() 4. เดือนละ 1-2 ครั้ง
() 5. นานกว่าเดือนละครั้ง	() 6. ไม่เคยได้รับ

หนังสือพิมพ์

() 1. มากกว่าสัปดาห์ละ 4 ครั้ง	() 2. สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง
() 3. สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	() 4. เดือนละ 1-2 ครั้ง
() 5. นานกว่าเดือนละครั้ง	() 6. ไม่เคยได้รับ

นิตยสาร

() 1. มากกว่าสัปดาห์ละ 4 ครั้ง	() 2. สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง
() 3. สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	() 4. เดือนละ 1-2 ครั้ง
() 5. นานกว่าเดือนละครั้ง	() 6. ไม่เคยได้รับ

เพื่อน

() 1. มากกว่าสัปดาห์ละ 4 ครั้ง	() 2. สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง
() 3. สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	() 4. เดือนละ 1-2 ครั้ง
() 5. นานกว่าเดือนละครั้ง	() 6. ไม่เคยได้รับ

สมาชิกภายในครอบครัว

() 1. มากกว่าสัปดาห์ละ 4 ครั้ง	() 2. สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง
() 3. สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	() 4. เดือนละ 1-2 ครั้ง
() 5. นานกว่าเดือนละครั้ง	() 6. ไม่เคยได้รับ

บริษัทขายรถยนต์

() 1. มากกว่าสัปดาห์ละ 4 ครั้ง	() 2. สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง
() 3. สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	() 4. เดือนละ 1-2 ครั้ง
() 5. นานกว่าเดือนละครั้ง	() 6. ไม่เคยได้รับ

เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานราชการ (เช่น กระทรวงมหาดไทย กรมการขนส่งทางบก
คณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ)

()1. มากกว่าสัปดาห์ละ 4 ครั้ง	()2. สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง
()3. สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	()4. เดือนละ 1-2 ครั้ง
()5. นานกว่าเดือนละครั้ง	()6. ไม่เคยได้รับ

หนังสือคู่มือการรณรงค์การใช้เข็มขัดนิรภัยและหมวกนิรภัย

()1. มากกว่าสัปดาห์ละ 4 ครั้ง	()2. สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง
()3. สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	()4. เดือนละ 1-2 ครั้ง
()5. นานกว่าเดือนละครั้ง	()6. ไม่เคยได้รับ

แม่พิมพ์

()1. มากกว่าสัปดาห์ละ 4 ครั้ง	()2. สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง
()3. สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	()4. เดือนละ 1-2 ครั้ง
()5. นานกว่าเดือนละครั้ง	()6. ไม่เคยได้รับ

สติ๊กเกอร์

()1. มากกว่าสัปดาห์ละ 4 ครั้ง	()2. สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง
()3. สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	()4. เดือนละ 1-2 ครั้ง
()5. นานกว่าเดือนละครั้ง	()6. ไม่เคยได้รับ

ป้ายประชาสัมพันธ์

()1. มากกว่าสัปดาห์ละ 4 ครั้ง	()2. สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง
()3. สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	()4. เดือนละ 1-2 ครั้ง
()5. นานกว่าเดือนละครั้ง	()6. ไม่เคยได้รับ

การอบรมหรือการเสวนา

()1. มากกว่าสัปดาห์ละ 4 ครั้ง	()2. สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง
()3. สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	()4. เดือนละ 1-2 ครั้ง
()5. นานกว่าเดือนละครั้ง	()6. ไม่เคยได้รับ

งานนิทรรศการ

()1. มากกว่าสัปดาห์ละ 4 ครั้ง	()2. สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง
()3. สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	()4. เดือนละ 1-2 ครั้ง
()5. นานกว่าเดือนละครั้ง	()6. ไม่เคยได้รับ

2. ข่าวสารเกี่ยวกับเข็มชัตนิริภยที่ท่านได้รับเป็นเรองใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1. ประสิทธิภาพและการทำงานของเข็มชัตนิริภย
- () 2. ประโยชน์ของเข็มชัตนิริภย
- () 3. ลักษณะของเข็มชัตนิริภย
- () 4. วิธีการคาดเข็มชัตนิริภยที่ถูกต้อง
- () 5. ประเภทที่ต้องติดตั้งเข็มชัตนิริภย
- () 6. ผู้ที่อยู่ในเกณฑ์การบังคับคาดเข็มชัตนิริภย
- () 7. กำหนดระยะเวลาการบังคับใช้กฎหมายเข็มชัตนิริภย
- () 8. ความผิดและบทลงโทษเกี่ยวกับกฎหมายเข็มชัตนิริภย
- () 9. อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

3. ท่านคิดว่าการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับเข็มชัตนิริภยผ่านสื่อต่าง ๆ มีมากน้อยเพียงใด

- () 1. มาก () 2. ปานกลาง
- () 3. น้อย

4. ท่านคิดว่าน่าจะมีการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับเข็มชัตนิริภยผ่านทางสื่อใดมากที่สุด บ่อยที่สุด เพราะเหตุใด

5. ท่านคิดว่าการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับเข็มชัตนิริภย น่าจะเสนอเนื้อหาอย่างไร ในรูปแบบใด (เช่น รูปแบบสารคดี บันเทิง สนทนา)

ส่วนที่ 4 ทศนคติต่อการคาดเข็มขัดนิรภัย

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเพียงช่องเดียวในแต่ละข้อ

ท่านมีความคิดเห็นต่อเรื่องนี้อย่างไร	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1) เพื่อความปลอดภัยในชีวิต ควรคาดเข็มขัดนิรภัยในขณะที่ขับรถยนต์					
2) เข็มขัดนิรภัยสามารถช่วยลดอัตราการตายและการบาดเจ็บได้จริง					
3) การคาดเข็มขัดนิรภัยเป็นการสร้างระเบียบวินัยให้ผู้ขับขี่รถยนต์และผู้โดยสารรถยนต์					
4) การคาดเข็มขัดนิรภัยช่วยสร้างความรู้สึกปลอดภัยในขณะที่ขับรถยนต์					
5) การคาดเข็มขัดนิรภัยอาจทำให้ผู้ขับขี่เกิดความประมาท ขับรถเร็วขึ้น เพราะวางใจในความปลอดภัย					
6) การคาดเข็มขัดนิรภัยทำให้เกิดความรู้สึกวิตกกังวลเกี่ยวกับอุบัติเหตุขณะขับขี่					
7) หากผู้ขับขี่รถยนต์ขับรถด้วยความระมัดระวังแล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องคาดเข็มขัดนิรภัยอีก					
8) ขับรถคิด ๆ ซ้ำ ๆ ในกรุงเทพฯ ไม่จำเป็นต้องคาดเข็มขัดนิรภัยก็ได้					
9) เข็มขัดนิรภัยดูเหมือนสายพานนุ่ม ๆ หนุ่น ๆ ไม่น่าจะช่วยเหนียวรั้งตัวของผู้นั่งไปได้ เมื่อเกิดอุบัติเหตุ					

ท่านมีความคิดเห็นต่อเรื่องนี้อย่างไร	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
10) เมื่อรถเกิดไฟไหม้หรือถล่มตกลงไป ในน้ำ เข็มขัดนิรภัยอาจรัดตัว ผู้คาดไว้ ทำให้ไม่สามารถออกมา จากรถได้					
11) การคาดเข็มขัดนิรภัยทำให้รู้สึก เกะกะ อึดอัด และยังทำให้เสื้อผ้า ยับอีกด้วย					
12) การคาดเข็มขัดนิรภัยหรือการปลด เข็มขัดนิรภัยออก ทำให้ยุ่งยากเสีย เสียเวลา					
13) ท่านเห็นด้วยกับกฎหมายที่บังคับ ใช้เข็มขัดนิรภัยหรือไม่					
14) เจ้าหน้าที่ตำรวจควรเข้มงวดกวัดขัน กับผู้ขับขี่และผู้โดยสารรถยนต์ คาดเข็มขัดนิรภัยอย่างจริงจัง					
15) ควรมีการรณรงค์ให้ความรู้เรื่อง เข็มขัดนิรภัยอย่างจริงจังและ ต่อเนื่องถึงแม้ว่าจะมีกฎหมาย บังคับใช้แล้วก็ตาม					

ส่วนที่ 5 พฤติกรรมการคาดเข็มขัดนิรภัย

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในแต่ละข้อที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

พฤติกรรมการคาดเข็มขัดนิรภัย	เป็นประจำ	บ่อย	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย
1) โดยปกติท่านคาดเข็มขัดนิรภัย ในขณะที่ขับรถยนต์บ่อยเพียงใด					
2) ท่านคาดเข็มขัดนิรภัยเมื่อมีสมาชิก ในครอบครัวนั่งไปด้วย					
3) ท่านคาดเข็มขัดนิรภัยเมื่อขับรถยนต์ บนทางด่วน					
4) ท่านคาดเข็มขัดนิรภัยเมื่อขับรถยนต์ ในเขตที่มีการจราจรเบาบาง					
5) ท่านคาดเข็มขัดนิรภัยเมื่อขับรถยนต์ ในเขตที่มีการจราจรหนาแน่น					
6) ท่านคาดเข็มขัดนิรภัยเมื่อขับรถยนต์ บนถนนสายใหญ่ ๆ เช่น ถนนวิภาวดีรังสิต					
7) ท่านคาดเข็มขัดนิรภัยเมื่อขับรถยนต์ ในเขตนอกเมือง					
8) ท่านคาดเข็มขัดนิรภัยเมื่อขับรถยนต์ ออกต่างจังหวัด					
9) ท่านคาดเข็มขัดนิรภัยเมื่อขับรถยนต์ ระยะทางสั้น ๆ (น้อยกว่า 5 กิโลเมตร)					
10) ท่านคาดเข็มขัดนิรภัยเมื่อขับรถยนต์ ระยะทางไกล (มากกว่า 5 กิโลเมตร)					

พฤติกรรม การคาดเข็มขัดนิรภัย	เป็นประจำ	บ่อย	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย
11) ท่านคาดเข็มขัดนิรภัยเมื่อขับรถยนต์บนเส้นทางที่คุ้นเคย					
12) ท่านคาดเข็มขัดนิรภัยเมื่อขับรถยนต์บนเส้นทางที่ไม่คุ้นเคย					
13) ท่านคาดเข็มขัดนิรภัยขณะขับรถยนต์เมื่อทัศนวิสัยไม่ดี เช่น ฝนตก ถนนลื่น มีหมอกควัน					
14) ท่านคาดเข็มขัดนิรภัยเมื่อขับรถยนต์อย่างเร่งรีบ					
15) หากท่านมีโอกาส ท่านจะแนะนำให้บุคคลใกล้เคียงเข้าใจประโยชน์ของการคาดเข็มขัดนิรภัยและชักชวนให้บุคคลเหล่านั้น หันมาคาดเข็มขัดนิรภัย					

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

กฎหมายบังคับใช้เข็มขัดนิรภัย

พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522

* มาตรา 123 ห้ามมิให้ผู้ขับขี่รถยนต์ยอมให้ผู้อื่นนั่งที่นั่งคอนทอน้ำแถวเดียวกับที่นั่งผู้ขับขี่รถยนต์
เกินสองคน

ผู้ขับขี่รถยนต์ต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งในขณะที่ขับขี่รถยนต์ และต้องจัดให้
คนโดยสารรถยนต์ ซึ่งนั่งที่นั่งคอนทอน้ำแถวเดียวกับที่นั่งผู้ขับขี่รถยนต์รัดร่างกายไว้กับที่นั่งด้วยเข็มขัดนิรภัย
ในขณะที่โดยสารรถยนต์ และคนโดยสารรถยนต์ดังกล่าวต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งในขณะ
โดยสารรถยนต์ด้วย

ประเภทหรือชนิดของรถยนต์ ลักษณะและวิธีการใช้เข็มขัดนิรภัยตามวรรคสอง ให้เป็นไปตาม
ที่อธิบดีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 148 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 6 วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา 8
วรรคหนึ่ง มาตรา 9 มาตรา 10 มาตรา 11 มาตรา 14 วรรคหนึ่ง มาตรา 20 มาตรา 36 มาตรา 37
มาตรา 38 มาตรา 41 มาตรา 42 มาตรา 44 มาตรา 51 มาตรา 54 มาตรา 55 วรรคหนึ่ง มาตรา 57
มาตรา 58 มาตรา 60 มาตรา 62 มาตรา 63 มาตรา 68 มาตรา 69 มาตรา 70 มาตรา 71
มาตรา 73 วรรคสอง มาตรา 74 มาตรา 76 มาตรา 83 มาตรา 84 มาตรา 87 มาตรา 88 มาตรา 96
วรรคหนึ่ง มาตรา 97 มาตรา 101 มาตรา 107 มาตรา 108 มาตรา 109 มาตรา 110 มาตรา 111
มาตรา 112 มาตรา 114 วรรคหนึ่ง มาตรา 118 มาตรา 119 มาตรา 120 มาตรา 121 มาตรา 122
มาตรา 123 มาตรา 124 มาตรา 126 มาตรา 129 หรือ มาตรา 133 ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
ห้าร้อยบาท

(ตำนาน)

พระราชบัญญัติ
จราจรทางบก (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๕๖๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๔
เป็นปีที่ ๕๐ ในรัชการปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๔"
มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เป็นต้นไป
มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๖๒
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑๒๐ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่รถยนต์ขอมิให้ผู้อื่นนั่งที่นั่งคอนหน้าแถวเดียวกับที่นั่งผู้ขับขี่
รถยนต์เกินสองคน

ผู้ขับขี่รถยนต์ต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งในขณะที่ขับขี่รถยนต์ และต้องจัดให้
คนโดยสารรถยนต์ ซึ่งนั่งที่นั่งคอนหน้าแถวเดียวกับที่นั่งผู้ขับขี่รถยนต์รัดร่างกายไว้กับที่นั่งด้วยเข็มขัด
นิรภัยในขณะที่โดยสารรถยนต์ และคนโดยสารรถยนต์ดังกล่าวต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับ
ที่นั่งขณะโดยสารรถยนต์ด้วย

ประเภทหรือชนิดของรถยนต์ ลักษณะและวิธีการใช้เข็มขัดนิรภัยตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔. ในกรณีของรถยนต์ที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้ขับขี่รถยนต์และคนโดยสารรถยนต์นั้น ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๒๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เป็นเวลาสองปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

บรรหาร ศิลปอาชา

นายกรัฐมนตรี

สถาบันวิทยบริการ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบัน อุบัติเหตุจากการจราจรทางบก มีผลต่อการพัฒนาประเทศโดยตรงและมีแนวโน้มที่จะเพิ่มจำนวนสูงขึ้นเป็นอันมาก สมควรกำหนดมาตรการเพื่อสร้างความปลอดภัยและลดความรุนแรงของอันตรายที่อาจเกิดขึ้นแก่ผู้ขับขี่รถยนต์และคนโดยสารรถยนต์ โดยกำหนดให้ผู้ขับขี่รถยนต์ต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งในขณะที่ขับขี่รถยนต์ และต้องจัดให้คนโดยสารรถยนต์ ซึ่งนั่งที่นั่งคอนหน้าแถวเดียวกับที่นั่งผู้ขับขี่รถยนต์รัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งในขณะที่โดยสารรถยนต์ และคนโดยสารรถยนต์ดังกล่าวต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งในขณะที่โดยสารรถยนต์ด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(สำเนา)

ข้อกำหนดกรมตำรวจ
เรื่อง กำหนดประเภทหรือชนิดของรถยนต์
ลักษณะและวิธีการใช้เข็มขัดนิรภัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 123 วรรคสอง วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 แก้ไขเพิ่มเติม โดยมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2538 อธิบดีกรมตำรวจ จึงกำหนดประเภทหรือชนิดของรถยนต์ ลักษณะและวิธีการใช้เข็มขัดนิรภัยที่ผู้ขับขี่รถยนต์ และคนโดยสารซึ่งนั่งที่นั่งตอนหน้าแถวเดียวกับที่นั่งผู้ขับขี่รถยนต์ ต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งดังนี้

ข้อ 1 ผู้ขับขี่รถยนต์และคนโดยสารซึ่งนั่งที่นั่งตอนหน้าแถวเดียวกับที่นั่งผู้ขับขี่รถยนต์ ต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัย ซึ่งเป็นอุปกรณ์สำหรับรถ ดังต่อไปนี้

- (1) รถยนต์ ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์
- (2) รถ ตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก

ข้อ 2 ลักษณะของเข็มขัดนิรภัยให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.2511 เรื่อง กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เข็มขัดนิรภัยสำหรับรถยนต์

กรณีที่เป็นเข็มขัดนิรภัยซึ่งนำเข้ามาจากต่างประเทศ ต้องได้รับการรับรองมาตรฐานด้านความปลอดภัยจากประเทศผู้ผลิตเข็มขัดนิรภัยแบบนั้น ๆ

ข้อ 3 วิธีการใช้เข็มขัดนิรภัย ตามข้อ 2 เมื่อผู้ขับขี่รถยนต์และคนโดยสารตามข้อ 1 ขึ้นนั่งประจำที่นั่งของตนแล้วต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัย โดยใช้สายรัดร่างกายยึดเข้ากับที่นั่งของตนและต้องไม่ให้สายรัดหลุดออกได้ การปลดเข็มขัดนิรภัยต้องกระทำได้ง่าย

ข้อ 4 ในกรณีรถยนต์ที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วก่อนวันที่ 7 ตุลาคม พ.ศ.2538 ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา 123 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2538 มาตรา 3 เป็นเวลาสองปี นับแต่วันที่ 7 ตุลาคม พ.ศ.2538 เป็นต้นไป

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2538 เป็นต้นไป

กำหนด ณ วันที่ 22 พฤศจิกายน พ.ศ.2538

พลตำรวจเอก พงษ์ บุญยะจินดา
(พงษ์ บุญยะจินดา)
อธิบดีกรมตำรวจ

พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนกับออกกฎกระทรวงกำหนดในเรื่องดังต่อไปนี้

(1) _____

(2) เครื่องอุปกรณ์สำหรับรถและการใช้เครื่องอุปกรณ์ดังกล่าว เช่น โคม เครื่องมองหลัง แตร เครื่องระงับเสียง ท่อไอเสีย เครื่องสัญญาณไฟ เครื่องบังคับน้ำฝน และเครื่องอุปกรณ์อื่นที่จำเป็น

(3) - (18) _____

มาตรา 58 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงออกตามมาตรา 5 (2) (3) (5) (6) (7) (8) (9) (10) (11) (14) (15) หรือ (16) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

กฎกระทรวง ฉบับที่ 22 (พ.ศ. 2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522
ข้อ 2 รถยนต์ต้องมีเครื่องอุปกรณ์สำหรับรถ ดังต่อไปนี้

(1) - (11) _____

(12) เข็มขัดนิรภัย ตามประเภทของรถยนต์และตามแบบที่กรมการขนส่งทางบกประกาศกำหนด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประกาศกรมการขนส่งทางบก

เรื่อง กำหนดประเภทของรถและแบบของเข็มขัดนิรภัย

อาศัยอำนาจตามความใน (๗) ของข้อ 1(2) และ(๗) ของข้อ 15(2) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2524) ออกตามความในพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 49 (พ.ศ. 2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 กรมการขนส่งทางบกออกประกาศกำหนดประเภทของรถและแบบของเข็มขัดนิรภัยไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเฉพาะแก่รถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกตามประเภท ดังต่อไปนี้เท่านั้น

- (1) รถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสารที่มีจำนวนที่นั่งไม่เกิน 15 ที่นั่ง ในประเภทการขนส่งประจำทาง การขนส่งไม่ประจำทาง และการขนส่งส่วนบุคคล ยกเว้นรถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสารที่มีจำนวนที่นั่งไม่เกิน 9 ที่นั่งและมีขนาดวงล้อไม่เกิน 12 นิ้ว (รถสี่ล้อเล็ก)
- (2) รถที่ใช้ในการขนส่งสัตว์หรือสิ่งของที่มีน้ำหนักไม่เกิน 1,600 กิโลกรัม ในประเภทการขนส่งไม่ประจำทาง
- (3) รถขนาดเล็กที่มีจำนวนที่นั่งไม่เกิน 15 ที่นั่ง ในประเภทการขนส่งโดยรถขนาดเล็ก ยกเว้นรถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสารที่มีจำนวนที่นั่งไม่เกิน 9 ที่นั่งและมีขนาดวงล้อไม่เกิน 12 นิ้ว (รถสี่ล้อเล็ก)

ข้อ 2 รถต้องมีเข็มขัดนิรภัยสำหรับผู้ขับรถและผู้ที่นั่งตอนหน้าแถวเดียวกับผู้ขับรถ

ข้อ 3 เข็มขัดนิรภัยให้มี 2 แบบ ดังนี้

- (1) แบบรัดหน้าตักและรัดพาดไหล่ สำหรับผู้ขับรถและผู้ที่นั่งตอนหน้าแถวเดียวกับผู้ขับรถที่อยู่ด้านริมสุด
- (2) แบบรัดหน้าตัก สำหรับผู้ที่นั่งตอนกลางระหว่างผู้ขับรถและผู้ที่นั่งตอนหน้าแถวเดียวกับผู้ขับรถที่อยู่ด้านริมสุดเท่านั้น

ข้อ 4 รถยนต์ที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ให้เจ้าของรถดำเนินการ
ปรับปรุงแก้ไขให้เป็นไปตามประกาศนี้ ภายในวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2540

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2539 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 6 ธันวาคม พ.ศ. 2538

(นายประดัง ปรีชญากร)

อธิบดีกรมการขนส่งทางบก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นางสาวโสภิตสุตา มงคลเกษม เกิดวันที่ 30 ตุลาคม พ.ศ. 2513 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาดiplomaศาสตรบัณฑิต เอกวิชาภาษาฝรั่งเศส วิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เมื่อพ.ศ. 2534 และเข้าศึกษาต่อในภาควิชาการประชาสัมพันธ์ สาขาวิชานิเทศศาสตรพัฒนการ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2538

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย